

๗๔

74

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท.โดย คณะนักร้อง
วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(เลี้ยงรณนตร์ เป็ด ปักประทุ)

คุณเดมัยกับคุณพล วงกรุดารอประเคี้ยวะครับ ผมถามดูยามก่อนว่าศพออยู่ที่ไหน

(เสียงฝีเท้าไกรสรเดินออกไป)

คุณอาจคิดว่า สฟิงกริด

พูดยาก แต่หลานไม่ต้องทวง หรอก มันคงยังไม่ทำอะไรรารแน่ เพราะมันเคยใช้
นราเป็นโล่ให้โดนดมาแล้ว ตอนข้ามคลองกัน

นี่แสดงว่า เสียเล้าคงจะลงเรือหนีเปิดไปแล้ว

“อ้อ แน่ มันไปกันหมดแล้ว แก่อ่าวิคกเลยหลาน เรือตำรวจวิ่งเปนมพัด เราต้อง
ถึงเกาะก่อน หรือมิฉะนั้น อาจพบมันกลางทะเลก็ได้”

มันก็คงแย่อก เพราะพี่น่ายังอยู่ใม่มีมัน

กิตติงแย่นอย

โช้ เรื่องเพราะโกรกกะทิงนี้แท้ ๆ ถ้าไม่มีเรื่องบ้า ๆ เรื่องนี้ ก็คงไม่ต้องมา
เลียดความตายกันอย่างนี้ นี่แหละกะ ความ/ชื่อ ชั่วของทอง มันทำให้คนงมงาย

(เสียงฝีเท้าไกรสรกลับมา)

ไกรสร ไปที่ท่าเรือเลยครับ เขายังทิ้งศพไว้นั้น ต้องเดินราวห่านาที่ รถเข้าไปไม่ได้

(คนตรี)

(เสียงหูกเรือ เสียงระฆังเรือกังไกล ๆ)

ไกรสร นั่นยังไ้ คนมุงกันแน่นเทียว คุณลมัยใจแข็งหนอยนะครับ

ลมัย อย่าห่วงคิฉันเลยคะ

ไกรสร ผมคิดว่ามันคงยังทิ้งพวกเดียวกันเอง อาจเป็นคนที่ ~~เรา~~ ถูกเรายังรอแรมาก็ได้
มันเห็นว่ามันรอค เลยฆ่าเสียจนตาย

(เสียงฝีเท้าของตำรวจ)

จำ ผม จำจนครับ ศพอยู่นี้นะครับ

ไกรสร ยังไม่ได้ชันสูตรไม่ใช่หรือจำ

จำ ยังรอคณะกรรมการอำเภอยู่นครับ

ไกรสร ไหนขอคุณหน่อย

(ทอกระยะ)

ไกรสร ต้องถูกยิงทิ้งแน่ มันคงบาดเจ็บมาแล้ว ไปไม่รอด

ลมัย เอ๊ะ คิฉันดูเหมือนพอจำได้คะ คุณเหมือนไอ้คนที่ไปรับแผนที่จากคิฉันที่ลุ่มพินันนั้นแหละคะ

ไกรสร แน่หรือ คุณลมัย

ลมัย คะ คงจะใช่ คิฉันจำจนกว่าได้ ไฟฟ้าช่วงพอนาฬิกาสว่างพอเห็นหน้ากันถนัด
คิฉันคิดว่าคงจำไม่ผิด

ไกรสร เอ ถ้างั้น ผมว่ามันยังไ้เสียแล้ว หรือว่า เสียแล้วกลัวมันจะลอกแผนที่ไว้
เลยฆ่าปิดปากเสีย

หลวงเทพ มันก็มีทางเป็นไปได้เหมือนกัน ไอ้พวกนี้มันก็ไอ้พวกโจรสลัดคณะแหละ พอฝังสมบัติแล้ว
ไอ้คนฝั่งก็ถูกเก็บทันที

- ไกรสร รอยเลือดทุกแผลมันสดทั้งนั้น แสดงว่าถูกยิงในเวลาเดียวกัน เมื่อสักชั่วโมงกว่า ๆ
มานี่เอง
- จำ ได้ตัวพยานแล้วครับ ดุงแจ่มแกนั่งตกเบ้คอยู่ใต้ต้นหูขวานั้นครับ แกเห็นเหตุการณ์
ตลอด ผมให้คนไปตาม นี่แกก็มาแล้วครับ
- ไกรสร คีมาก จำ ดุง มาคุยกันหน่อย ดุงอยู่ที่นั่นใช้ไหมเวลาเกิดเหตุ
แจ่ม ครับ ผมนั่งตกเบ้คอยู่ตรงนั้นครับ ผมเห็นคนราวสิบคนเห็นจะได้ครับ เดินมาที่เรือ
แล้วเจ้าคนทำท่าจะเป็นหัวหน้า ก็ชักปืนออกยิงหมอนี่เอาคือ อู๋ยังงั้นแหละครับ
- ไกรสร พุคอะไรกันหรือเปล่า
- แจ่ม เปล่าเลยครับ ไม่เห็นมีใครพุคอะไร
- ไกรสร คนตายก็ไม่พุคบ้างหรือ
- แจ่ม โอ๊ย เจียบกริบเที่ยงครับ ออ ร่อง โอ๊ย คำเดียวก็จอก
- ไกรสร แปลว่า ทั้งสองฝ่ายไม่ได้ถกเถียงอะไรกันเลย
- แจ่ม เปล่าเลยครับ ไม่มีใครพุคอะไรสักคำ
- ไกรสร ก็คงจะยิงทิ้ง เราคงเคาไม่ผิด มันต้องปิดปากคนที่มันสงสัย แล้วมันหนีไปไหนละ ดุง
โอ้พวกนั้น
- แจ่ม มันก็พากันลงเรือไปแล้วครับ
- ไกรสร ไปทางไหน
- แจ่ม ออกปากอ่าวไปครับ
- ไกรสร เรือที่มันไปเป็นเรืออะไร
- แจ่ม เรือ...เออ...เรือเครื่องครับสั้นเร็วจิงครับ
- ไกรสร เรือนี้เพิ่งมา หรือมาจากรอ
- แจ่ม โอ๊ย มันมาจอกอยู่ตั้งแต่ตอนกลางคืนแน่ครับ ผมออกมาวางเบ้คที่สอง ก็เห็นมัน
มาลอยลำอยู่แล้ว
- ไกรสร เรือใหญ่มากไหม

แจ่ม ก็ขนาดเกววาสิบวานัน्हะละครับ ออกทะเลสบายเที่ยวครับ

ไกรสร ในพวกสิบคนนี่ ดูเห็นใครถูกมัดมือบ้างหรือเปล่า

แจ่ม มีครับ มีอยู่คนหนึ่งครับ แกถูกมัดมือไพล่หลังครับ เติมทีผมคิดว่าตำรวจไปจับ
ผู้ร้ายมาเสียอีก

ไกรสร เห็นไหม คุณหลวง มันวางแผนไปเกาะแน่น ๆ เราต้องรีบ

(คนตรี)

(เสียงเกาะประทุ)

คนใช้หญิง คุณคะ...คุณคะ...มีแขกมาหาคะ

สงศรี บอกให้เขารอ ไคระมาเอาบ้านนี้ นี่มันถึงเวลานอนของฉันแล้ว
(เสียงเปิดประตูออกมาก) เขาแต่งตัวดีไหม

คนใช้ ก็ธรรมดาคะ สวมเสื้อขาวววย

สงศรี เคยมาที่นี่ไหม

คนใช้ เคยคะ ก็...อีตาคนนั้นใจคะ ...ที่มาทะเลาะกับคุณวันนี้นั้นน่ะคะ

สงศรี อ้อ ผมหยอกคอสั้น ๆ ไซ้ไหม

คนใช้ นั่นน่ะคะ

สงศรี บอกว่า ฉันนอนแล้ว

คนใช้ คะ

(เสียงเดินออกไป เสียงสงศรีปิดประตูลงกลอน)

(คนตรีคั่นนิตหนึ่ง)

(เสียงนาฬิกาตี ๑๑ ครั้ง)

(เสียงตึกกึก เสียงกระดกแตก เสียงของหนัก ๆ ขว้างตกลงกลางห้อง)

ส่งศรี

ใคร นั่นใคร

(เจียบ)

ส่งศรี

ใคร

(เสียงส่งศรีลุกจากเตียง วิ่งไปที่หน้าต่าง)

ส่งศรี

นั่นใคร...ใครยังอยู่ในสนาม ..ใคร..ไม่พุดฉันยิงนะ

(เสียงสุนัขเห่าเกรียวกราว)

ส่งศรี

ฉันถามว่าใคร .. ฉันยิงนะ

(เสียงปืนสั้นยิง ๒ นัดซ้อน)

ส่งศรี

ไอนายเบ้มเสียก็ไมรู้ (หยิบก้อนหินผูกจกหมายขึ้นมา) ขว้างก้อนหินเข้ามาได้..

เอ๊ะ ..จกหมาย..เอาอีกแล้ว .. ผมให้เวลาคุณคิด ๗ วัน นี่ก็จวนครบ ๗ วันแล้ว

จะจัดการกับคุณ..ไอ้เบ้มขี้มาอีกแล้ว..นี่ต้องเก็บเสียถึงจะได้...แป่ว...แป่ว

คนใช้

ซา (เสียงเดินเข้ามาที่ประตูแล้วเคาะ) คุณเรียกคิฉันหรือคะ

ส่งศรี

ไม่ต้องเข้ามาหรอก ไปเปิดประตูโรงรถ ฉันจะเอารถออกไปธุระ

(เสียงเปิดลิ้นชัก เสียงกุ๊กกัก แสดงว่า กำลังแต่งตัว แล้วก็มีเสียงรถกลล่อน ประตู เสียงเดินออกไปที่เฉลียง)

ส่งศรี

ไปเปิดประตูรั้วออก นี่ แป่ว ห้ามเปิดประตูนะ ถ้ามีใครมาเรียก ฉันจะกดดับคิกหนอย

(เสียงฝีเท้า เสียงเปิดปิดประตูรถ เสียงเครื่องยนต์)

(คนตรี)

(เสียงดนตรี จังหวะรอนแรงในคาบาเร่ต์)

บอย

คุณต้องการอะไรหรือครับ

ส่งศรี

ยังไม่ต้องการอะไร ไปบอกผู้จัดการมาพบฉันหน่อย

บอย

ครับ กรุณาคอยประเดี๋ยวนะครับ (เสียงคนตรียังคงอยู่เบา ๆ)

(ทอระยะเวลา รอ สักครู่มีเสียงฝีเท้า)

สงศรี

อ้อ คุณเซ่ง แปลกใจไหมคะที่ฉันมาเอาเกือบสองยาม

เซ่ง

ก็ค่อนข้างจะแปลกใจนิดหน่อย คุณคงไม่มาเต็นท์แน่ ๆ

สงศรี

มายะ ฉันมีธุระร้อน นี่ก็เข้านอนแล้ว แต่มันมีเรื่อง ก็ต้องมา

เซ่ง

เรื่องอะไรครับ

สงศรี

ไอ้เบ้ม

เซ่ง

เอาอีกแล้วหรือ

สงศรี

ฉันบอกคุณคราวนั้นแล้ว ว่าถ้าถึงเวลาจะมาหาหรือ

เซ่ง

ครับ ว่ายังงี้

สงศรี

คือยังงี้ ไอ้เบ้มมันจะเล่นงานฉันแน่ มันรู้ ชูไว้เมื่อวันเสาร์ว่า ให้เวลา ๗ วัน

พอจวน ๗ วันมันก็มาขู่ฉันอีกเมื่อ

เซ่ง

คุณจะให้ผมทำยังไง

สงศรี

เก็บมันเสีย ฉันให้คุณหมื่นหนึ่ง

เซ่ง

ได้ แต่ผมไม่ต้องการเงิน

สงศรี

คุณต้องการอะไร

เซ่ง

คุณไม่ต้องเสียอะไร ผ่านคืนให้ผมเท่านั้น ผมจ่ายเงินสด

สงศรี

คุณจะทำอะไร

เซ่ง

อ้อ แน่ซี ไอ้แรงกิ้นมันมาหาผมตั้งสิบหนแล้ว มันพร้อมจะชนออกไป

สงศรี

ไอ้แรงกิ้น ?

เซ่ง

ผมตั้งชื่อมันเอง ก็ไม่ใช่ตั้งหุรอก มันชื่อ แรงกิ้น ผมเลยเรียกเสียว่า แรงกิ้น
จำง่ายดี

- สงศรี เจ้านายแรงกิน หรือ แรงกิน ของคุณนี่ เชื้อถือได้หรือ
- เซ่ง * ออ รอยเปอร์เซนต์ มันค่าอาวุธมาจากทะเลใต้ พอขึ้นถึงท่า มันจ่ายทันที
คุณติดต่อกับเสียทั้ง ได้เงินเข้าไม่ใช่หรือ
- สงศรี แต่คุณแน่ใจหรือ โอ้แรงกินคนนี่ พวกนี้มันไวโพนะ
- เซ่ง ผมรับรอง มันเคยติดต่อกับผมแล้ว แต่ผมหาให้มันยังไม่พอ
- สงศรี มันจ่ายเงินทุกทีหรือ
- เซ่ง * ทุกที พอขึ้นถึงท่า มันก็ยื่นเช็คให้ทันที ไม่ต้องรอ
- สงศรี เช็คมีเงินหรือเปล่า
- เซ่ง มีซี ไม่มีผมจะมาพูดกับคุณไคยังใจ
- สงศรี ฉันทาจะช่วยให้คุณไคในคราวหน้า จะมีผานลงมาสองคัน
- เซ่ง ก็คันผมก็เอา
- สงศรี มันก็ไม่ใช่ของฉันทาทั้งหมดหรอก แต่ฉันทาเป็นคนจัดการ บางทีก็ต้องพึ่งเสียงหุ่นส่วน
เขาคุณเหมือนกัน แต่ฉันทาจะพยายามผ่านมาให้คุณทั้งหมด
- เซ่ง ขอให้แน่ ผมรับรองเรื่องโอ้แรงกิน มันจ่ายแน่
- สงศรี แล้วเรื่องไอนายเบ้มละ คุณจะจัดการให้ฉันทาอย่างไร
- เซ่ง ก็ไม่เห็นยาก เมื่อคุณบอกให้เก็บ ผมก็เก็บ
- สงศรี เมื่อไหร่
- เซ่ง วันนี้ก็ได้ ถ้าตามตัวมันพบ คุณรู้แหล่งมันไหมละ
- สงศรี มันอยู่สพานยาว บ้านสี่เหลี่ยมกลางตรอก ตรงข้ามมีโรงยาฉิ่น
- เซ่ง ตกลง ผมจัดการวันนี้ แต่ถ้าไม่พบตัวมันก็ต้องรอหนอยนะ มันอาจออกไปบินเดี่ยว
ตามแบบฉบับของมันก็ได้
- สงศรี ไม่เป็นไร แต่ขอให้จัดการให้สำเร็จก่อนวันศุกร์ก็แล้วกัน

เซ่ง

แล้วนี่ละ คุณจะจัดการใหม่ได้เมื่อไหร่

สงศรี

เที่ยวหน้า คุณไต่ฝันแน บอกไอแรงดิของคุณให้เตรียมเงินไว้ให้แน ๆ ก็แล้วกัน

(คนตรี จ)

โศก จ. ๒๖ ๗๐๗ ๗๔ คุณเปลี่ยนใจได้อะ!

โศก จ. ๒๖ ๗๐๗ ๗๕ ชะตา: ๖/๗๐๖ ๖/๗๐๖

ลัดดา ลวดทอง เสร็จ / ชะตา

ลวดทอง ลวดทอง ~ ไชย

ลวดทอง ลวดทอง ~ หาดทอง

ลวดทอง ลวดทอง ~ ชะตา

ลวดทอง ลวดทอง ~ ชะตา

โศก จ. ๒๖ ๗๐๖ ๗๐๖ ลวดทอง

โกรกกระทิง

- ๗๔ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะนักร้อง
วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงรถยนต์ เบิก ปิคอัพ)

โกรสร คุณหมียกับคุณหลวงกรีนารอประเดี๋ยวนะครับ ผมถามดูยามก่อนว่าศพอยู่ที่ไหน
คดีย คะ

(เสียงฝีเท้าโกรสร เดินออกไป)

คดีย คุณอาทิดว่า ศพใครคะ

หลวงเทพ พุคยาภ แคหลานไม้ทองทวง หรอก มันคงยังไม่ทำอะไรนราแน่ เพราะมันเคยใช้น
นราเป็นโล่ให้โดนมาแล้ว ตอนข้ามคลองคัน

คดีย นี่แสดงว่า เสียเล่าคงจะลงเรือหนีเปิดไปแล้ว

หลวงเทพ อ้อ แน่ มันไปกันหมดแล้ว แคอย่าวิตกเลยหลาน เรือตำรวจวิ่งเป็นลมพัด เราต้อง
ถึงเกาะก่อน หรือมีฉนั้น อาจพบมันกลางทะเลก็ได้

คดีย มันก็คงแย่อีก เพราะพินรายังอยู่ในมือมัน

หลวงเทพ ก็คงแย่น้อย

คดีย ไร เรื่องเพราะโกรกกระทิงนี้แท้ ๆ ถ้าไม่มีเรื่องบ้า ๆ เรื่องนี้ ก็คงไม่ต้องมา
เสี่ยงความตายกันอย่างนี้ นี่แหละคะ ความโง่ ชั่วของทอง มันทำให้คนงมงาย

(เสียงฝีเท้าโกรสรกลับมา)

โกธร ไปที่ท่าเรือเลยครับ เขายังทิ้งศพไว้นั้น ต้องเดินราวห่านาที รถเข้าไปไม่ได้

(คนตรี)

(เสียงหวูดเรือ เสียงระฆังเรือคังไกด ๆ)

โกธร มันยังงิ คมึงกันแน่นเทียว คุณมัยใจแข็งหนอยนะครับ

มัย อย่าท้วงคิดันเลยคะ

โกธร ผมคิดว่ามันคงยังทิ้งพวกเดียวกันเอง อาจเป็นคนที่ ~~ไม่~~ ถูกเรายังร่อแร่มาได้
มันเห็นว่าไม่รอด เลยฆ่าเสียจนตาย

(เสียงฝีเท้าของตำรวจ)

จำ ผม จำวนครับ ศพอยู่นีครับ

โกธร ยังไม่ไค้ชันสูตรไมไ้หรือจำ

จำ ยังรอคณะกร ~~ไม่~~ การอำเภอยูครับ

โกธร โทนขอคุณนอย

(ทอกระยะ)

โกธร ต้องถูกยิงทิ้งแน่ มันคงบาดเจ็บมาแล้ว ไปไม่รอด

มัย เอ๊ะ คิดันดูเหมือนพอจำไค้คะ ดูเหมือนไอ้คนที่ไปปรับแผนที่จากคิดันที่ลุ่มพินั้นแหละคะ

โกธร แน่หรือ คุณมัย

มัย คะ คงจะใช่ คิดันจำทวนไค้ ไฟฟ้าข้างพอนาฬิกาสว่างพอเห็นหน้ากันถนัด
คิดันคิดว่าคงจำไค้

โกธร เอ ถ้างั้น ผมว่ามันยังงิเสียแล้ว หรือว่า เสียเล้ากลัวหมคนีจะลอกแผนที่ไ้
เลยฆ่าไปปากเสีย

หลวงเทพ มันก็มีทางเป็นไปได้เหมือนกัน ไอ้พวกนี้มันก็ไอ้พวกโจรสลัดคนะแหละ พอฝังสมบัติแล้ว
ไอ้คนฝั่งก็ถูกเก็บทันที

- โกธร รอยเลือดทุกแผลมันสดทั้งนั้น แสดงว่าถูกยิงในเวลาเดียวกัน เมื่อสักชั่วโมงกว่า ๆ
มานี้เอง
- จำ โค้วพยานแล้วครับ ดึงแจ่มแกนั่งตกเบ้คอยู่ใต้คนหูขวานั้นครับ แกเห็นเหตุการณ์
ตลอด ผมให้คนไปตาม นี่แก้มาแล้วครับ
- โกธร คิมาก จำ ดึง มากุ้ยกันหน่อย ดึงอยู่ที่นี้ไซ้ใหม่เวลาเกิดเหตุ
แจ่ม ครับ ผมนั่งตกเบ้คอยู่ตรงนั้นครับ ผมเห็นคนราวสิบคนเห็นจะโค้วครับ เค้นมาที่เรือ
แล้วเจ้าคนทำท่าจะเป็นหัวหน้า ก็ชักปืนออกยิงหมอนี่เอาคือ ๆ ยิงนั่นแหละครับ
- โกธร พุคอะไรกันหรือเปล่า
- แจ่ม เปล่าเลยครับ ไม่เห็นมีใครพุคอะไร
- โกธร คนตายก็ไม่พุคบ้างหรือ
- แจ่ม โอ๊ย เจ็บกริบเพียงครับ อ้อ ร้อง โอ๊ย คำเดียวก็จอก
- โกธร แปลว่า ทั้งสองฝ่ายไม่โค้วถึกเฉียงอะไรกันเลย
- แจ่ม เปล่าเลยครับ ไม่มีใครพุคอะไรสักคำ
- โกธร ก็คงจะยิงทิ้ง เราคงเคาไม่ผิด มันคงปิดปากคนที่มันสงสัย แล้วมันหนีไปไหนละ ดึง
โอพวกนั้น
- แจ่ม มันก็พากันลงเรือไปเลยครับ
- โกธร ไปทางไหน
- แจ่ม ออกปากอ่าวไปครับ
- โกธร เรือที่มันไปเป็นเรืออะไร
- แจ่ม เรือ...เออ...เรือเครื่องครับแน่นเร็วจิงครับ
- โกธร เรือนี้เพิ่งมา หรือมาจอกรอ
- แจ่ม โอ๊ย มันมาจอกอยู่ตั้งแต่ตอนกลางคืนแน่นครับ ผมออกมาวางเบ้คี่สอง ก็เห็นมัน
มาลอยลำอยู่แล้ว
- โกธร เรือใหญ่มากไหม

แจ่ม ก็ขนาดเก๋าว่าสิบวานันแหละครับ ออกทะเลสบายเที่ยวครับ
 ไกรสร ในพวกสิบคนนี่ ดึงเห็นใครถูกมัดมือบ้างหรือเปล่า
 แจ่ม มีครับ มีอยู่คนหนึ่งครับ แกถูกมัดมือไฟหลังครับ เกมที่ผมคิดว่าตำรวจไปจับ
 ผู้ร้ายมาเสียอีก
 ไกรสร เห็นไหม ก็ดูเหมือน มันวางแผนไปเกาะแน่ ๆ เราต้องรีบ

(คนตรี)

(เสียงเคาะประตู)

คนไขหญิง คุณคะ...คุณคะ...มีแขกมาหาคะ
 สงศรี บอกให้เขารอ ใครนะมาเอาบ้านนี้ นี่มันถึงเวลานอนของฉันแล้ว
 (เสียงเปิดประตูดังมาก) เขาแต่งตัวดีไหม
 คนไข้ ก็ธรรมดาคะ สวมเสื้ออาวาย
 สงศรี เคยมาที่นี่ไหม
 คนไข้ เคยคะ ก็...อีกาคอนันใจคะ ..ที่มาทะเลาะกับคุณวันนี้นั้นแหละคะ
 สงศรี อ้อ ผมหยิกคอสั้น ๆ ไซ้ไหม
 คนไข้ นั่นแหละคะ
 สงศรี บอกว่า ฉันนอนแล้ว
 คนไข้ คะ

(เสียงเดินออกไป เสียงสงศรีปิดประตูดังกลอน)

(คนตรีคั่นนิตหนึ่ง)

(เสียงนาฬิกาตี ๑๑ ครั้ง)

(เสียงตึกกึกกัก เสียงกระจกแตก เสียงของหนัก ๆ ขว้างตกลงกลางห้อง)

ส่งศรี ไคร นั้นไคร

(เฝียบ)

ส่งศรี ไคร

(เสียงส่งศรีถูกจากเตียง วังไปที่หน้าต่าง)

ส่งศรี นั้นไคร...ไครอิงอยู่ในสนาม ..ไคร..ไม่พูดฉินยั้งนะ

(เสียงสุนัขเห่าเกรียวกราว)

ส่งศรี ฉินถามว่าไคร .. ฉินยั้งนะ

(เสียงปืนสั้นยิง ๒ นัดซ้อน)

ส่งศรี ไอนายเบ้มเสียก็ไม่วู้ (หยิบก้อนหินผูกจกหมายขึ้นมา) ขว้างก้อนหินเข้ามาได้..

เอ๊ะ ..จกหมาย..เอาอีกแล้ว .. ผมให้เวลาคุณคิด ๗ วัน นี่ก็จวนครบ ๗ วันแล้ว

จะจัดการกับคุณ..ไอ้เบ้มขู่มากอีกแล้ว..ไอ้นี้ต้องเก็บเสียถึงจะได้..แป่ว..แป่ว

คนใช้ ชา (เสียงเดินเข้ามาที่ประตูแล้วเคาะ) คุณเรียกคิฉินหรือคะ

ส่งศรี ไม่ต้องเข้ามาหรอก ไปเปิดประตูโรงรถ ฉินจะเอารถออกไปซื้อ

(เสียงเปิดลิ้นชัก เสียงกุ๊กกิ๊ก แสดงว่า กำลังแต่งตัว แล้วก็มีเสียงรถคลอน

ประตู เสียงเดินออกไปที่เฉลียง)

ส่งศรี ไปเปิดประตูรั้วออก นี่ แป่ว ห้ามเปิดประตูนะ ถ้ามีใครมาเรียก ฉินจะกลับคิกหน้อย

(เสียงฝีเท้า เสียงเปิดปิดประตูรถ เสียงเครื่องยนต์)

(คนตรี)

(เสียงดนตรี จังหวะร่อนแรงในคาบาเร่ต์)

บอย คุณต้องการอะไรหรือครับ

ส่งศรี ยังไม่ต้องการอะไร ไปบอกผู้จัดการมาพบฉินหน้อย

บอย ครับ กรุณาคอยประเดี๋ยวนะครับ (เสียงคนตริยั้งคังอยู่เบา ๆ)

(ทอระยะเวลารอ สักครู่มีเสียงฝีเท้า)

สงศรี อ้อ คุณเข่ง แปลกใจไหมคะที่ฉันมาเอาเกือบสองยาม

เข่ง ก็ค่อนข้างจะแปลกใจนิดหน่อย คุณคงไม่มาเต็มราแน่น ๆ

สงศรี ม่ายคะ ฉันมีธุระร้อน นึกเข้านอนแล้ว แต่มันมีเรื่อง ก็คงมา

เข่ง เรื่องอะไรครับ

สงศรี โอ้เบ๊ม

เข่ง เอาอีกแล้วหรือ

สงศรี ฉันบอกคุณคราวนั้นแล้ว ว่าถ้าถึงเวลาจะมาหาหรือ

เข่ง ครับ ว่ายังงี้

สงศรี คือยังงี้ โอ้เบ๊มมันจะเล่นงานฉันแน่ มันรู้ ชูไว้เมื่อวันเสาร์ว่า ให้เวลา ๗ วัน
พอจวน ๗ วันมันก็มาชู่ฉันอีกเมื่อ

เข่ง คุณจะให้ผมทำยังไง

สงศรี เก็บมันเสีย ฉันให้คุณหมื่นหนึ่ง

เข่ง ได้ แต่ผมไม่ต้องการเงิน

สงศรี คุณต้องการอะไร

เข่ง คุณไม่ต้องเสียอะไร ผ่านไปให้ผมเท่านั้น ผมจ่ายเงินสด

สงศรี คุณจะเอาผมหรือ

เข่ง อ้อ แน่สิ โอ้แรงกิ้นมันมาหาผมตั้งสิบหนแล้ว มันพร้อมจะชนออกไป

สงศรี โอ้แรงกิ้น ?

เข่ง (หัวเราะ) ผมตั้งชื่อมันเอง ก็ไม่ใช่ตั้งหุรอก มันชื่อ แรงกิ้น ผมเคยเรียกเสียว่า แรงกิ้น
จ่างายติ

- สงศรี เจ้านายแรงกิน หรือ แรงกิน ของคุณนี่ เชื้อถือโคหรือ
- เซ่ง ออ รอยเปอร์เซนต์ มันค่าอาวุธมาจากทะเลใต้ พอขึ้นถึงท่า มันจ่ายทันที
คุณคิดต่อกับเสียทั้ง โคเงินซาไม่ไซหรือ
- สงศรี แต่คุณแน่ใจหรือ โอ้แรงกินคนนี่ พวกนี้มันไวไฟนะ
- เซ่ง ผมรับรอง มันเคยคิดต่อกับผมแล้ว แต่ผมหาให้มันยังไม่พอ
- สงศรี มันจ่ายเงินทุกทีหรือ
- เซ่ง ออ ทุกที พอขึ้นถึงท่า มันก็ยื่นเช็คให้ทันที ไม่ต้องรอ
- สงศรี เช็คมีเงินหรือเปล่า
- เซ่ง มีสิ ไม่มีผมจะมาพูดกับคุณไต่ยังใจ
- สงศรี ฉันทาจะช่วยคุณได้ในคราวหน้า จะมีผานลงมาสองคัน
- เซ่ง ก็คันผมก็เอา
- สงศรี มันก็ไม่ไซของฉันททั้งหมดหรอก แต่ฉันทเป็นคนจัดการ บางทีก็ต้องทิ้งเสียงหุ้นส่วน
เขาคุณเหมือนกัน แต่ฉันทจะพยายามผ่านมาให้คุณทั้งหมด
- เซ่ง ขอให้แน่ ผมรับรองเรื่องโอ้แรงกิน มันจ่ายแน่
- สงศรี แล้วเรื่องไอนายเบ้มละ คุณจะจัดการให้ฉันทอย่างไร
- เซ่ง ก็ไม่เห็นยาก เมื่อคุณบอกให้เก็บ ผมก็เก็บ
- สงศรี เมื่อไหร่
- เซ่ง วันนี้ก็ได้ ถ้าตามตัวมันพบ คุณรู้แหล่งมันไหมละ
- สงศรี มันอยู่สพานยาว บ้านสี่เหลี่ยมกลางตรอก ตรงข้ามมีโรงยาจีน
- เซ่ง ตกกลาง ผมจัดการวันนี้ แต่ถ้าไม่พบตัวมันก็ต้องรอหนอยนะ มันอาจออกไปบินเดี่ยว
ตามแบบฉบับของมันก็ได้
- สงศรี ไม่เป็นไร แต่ขอให้จัดการให้สำเร็จก่อนวันศุกร์ก็แล้วกัน

ทั้ง

แล้วเป็นละ คุณจะจัดการให้ผมได้เมื่อไหร่

สงคริ

เที่ยวหน้า คุณได้เป็นแน่ บอกไอ้แรงกนิของคุณให้เตรียมเงินไว้ให้แน่ ๆ แล้วกัน

(คนตรี)